

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יבמות-הערל										
רב יהודה אמר שמואל:	ניקב ונסתם, כל שאילו נקרי ונקרע - פסול, ואי לאו - כשר.									■	◇
הוי בה רבא:	היכא?									^	
	אילמא למטה מעטרה									!	
	אפי' נכרת נמץ									ז	
	אלא בעטרה עצמה.									!	◇
איתמר נמי, אמר רב מרי בר מר אמר מר עוקבא אמר שמואל:	ניקב בעטרה עצמה ונסתם, כל שאילו נקרי ונקרע - פסול, ואי לאו - כשר.									■	
שלח ליה רבא בריה דרבא לרב יוסף:	ילמדנו רבינו, היכי עבדינן?									^	
א"ל: [רב יוסף]	מיייתנן נהמא חמימא דשערי ומנחינן ליה אבי פוקרי, ומקרי וחזינן ליה.									!	◇
אביי:	אטו כ"ע יעקב אבינו הוא, דכתיב ביה: (בראשית מ"ט) כחי וראשית אוני, שלא ראה קרי מימיו?									ז	
אלא אמר אביי:	מעברין קמיה בגדי צבעונין.									!	
רבא:	אטו כ"ע ברזילי הגלעדי הוא?									ז	
	אלא, מחוורתא כדשנן מעיקרא.									!	
ת"ר:	ניקב - פסול, מפני שהוא שותת, נסתם - כשר, מפני שהוא מוליד, וזהו פסול שחזור להכשירו.									■	◇
	זהו למעוטי מאי?									^	
	למעוטי קרום שעלה מחמת מכה בריאה דאינו קרום.									!	◇
שלח ליה רב אידי בר אבין לאביי:	היכי עבדינן? מיייתנן שערתא ומסרטינן ליה, ומיייתנן תרבא ושייפינן, ומיייתנן שומשנא גמלא ומנכתינן ליה, ופסקינן ליה לרישיה. ודוקא שערתא, אבל פרולא מזרף זריף וה"מ קטן, אבל גדול מיקפולי מיקפל.									■	◇
רבה בר רב הונא:	המטיל מים משתי מקומות - פסול.									■	◇
רבא:	לית הלכתא לא כבא ולא כאבא.									■	◇
	ברא									■	
	הא דאמרן.									■	
	אבא									■	
דא"ר הונא:	נשים המסוללות זו בזו - פסולות לכהונה									■	◇
ואפילו לרבי אלעזר, דאמר:	פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה זונה									■	
	ה"מ איש, אבל אשה - פריצותא בעלמא.									■	◇
	פצוע דכא וכורות שפכה מותרין בגיורת ומשוחזרת, ואינן אסורין אלא מלבא בקהל, שנאמר: (דברים כ"ג) לא יבא פצוע דכא וכורות שפכה בקהל ה'.									■	
בעו מיניה מרב ששת:	פצוע דכא כהן, מהו בגיורת ומשוחזרת? בקדושתיה קאי ואסיר, או דלמא לאו בקדושתיה קאי ושרי?									^	◇
א"ל רב ששת, תניתיה:	פצוע דכא ישראל מותר בנתינה									!	◇
	ואי ס"ד בקדושתיה קאי, אקרי כאן: (דברים ז') לא תתחתן במ.									!	
רבא:	אטו התם משום קדושה ולא קדושה הוא? דלמא מוליד בן ואזיל פלח לעבודת כוכבים וה"מ בהיותן עובדי כוכבים, כי מגיירי בישראל שרו, ורבנן הוא דגורו בהו, וכי גורו בהו רבנן - בהנך דבני אלוודי, אבל האי דלאו בר אלוודי - לא גזרו ביה רבנן.									ז	◇
	אלא מעתה, ממזר דבר אלוודי הכי נמי דאסיר									ז	

■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
יבמות-הערל	מאן דאמר										
מימרא											
ממזרים ונתינים - מותרים לבא זה בזה.	והא תנן:				⚡						עו.
אלא, כי גזור רבנן - בכשרים, בפסולים לא גזור רבנן.					!						עו.
לאו מילתא היא דאמר, בהיותן עובדי כוכבים לית להו חתנות, נתגירו אית להו חתנות.	הדר אמר רבא:					■			◇		עו.
(מלכים א' ג') ויתחתן שלמה את בת פרעה מלך מצרים	מתיב רב יוסף:				⚡	■			◇		עו.
גיורי גירה.					!						עו.
והא לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה.				⚡							עו.
מידי הוא טעמא אלא לשולחן מלכים, הא לא צריכא ליה.				!							עו.
ותיפוק ליה דהא מצרית ראשונה היא				⚡							עו:
וכי תימא, הנך אזלי לעלמא והני אחריני נינהו				!							עו:
מנימין גר מצרי היה לי חבר מתלמידי ר"ע, אמר: אני מצרי ראשון ונשאתי מצרית ראשונה, אשיא לבני מצרית שניה, כדי שיהא בן בני ראוי לבא בקהל	והא תניא, א"ר יהודה:	⚡	■								עו:
אנן משלמה ליקו ונתיב? שלמה לא נסיב מידי, דכתיב ביה: (מלכים א' י"א) מן הגוים אשר אמר ה' אל בני ישראל לא תבואו בהם והם לא יבואו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה, אלא קשיא ויתחתן מתוך אהבה יתירה שאהבה, מעלה עליו הכתוב כאילו נתחתן בה.	רב פפא:			!					◇		עו:
פצוע דכא וכורות שפכה מותרים בגיורת ומשוחררת	א"ל רבינא לרב אשי: והא אנן תנן:			⚡	■				◇		עו:
הא בנתינה אסירי				⚡					◇		עו:
וליתעמיך, אימא סיפא:	א"ל: [רב אשי]			!							עו:
ואינן אסירין אלא מלבא בקהל	[סיפא]			!	■				◇		עו:
הא בנתינה שרן				!	■				◇		עו:
אלא, מהא ליכא למשמע מינה.				!					◇		עו:
עמוני ומואבי אסורים ואיסורן איסור עולם, אבל נקבותיהם מותרות מיד.										■	עו:
מצרי ואדומי אינם אסורים אלא עד שלשה דורות, אחד זכרים ואחד נקבות	[ת"ק]									■	עו:
מתיר את הנקבות מיד.	רבי שמעון:									■	עו:
ק"ו הדברים, ומה אם במקום שאסר את הזכרים איסור עולם - התיר את הנקבות מיד, מקום שלא אסר את הזכרים אלא עד שלשה דורות - אינו דין שנתיר את הנקבות מיד	א"ר שמעון:									■ ■	עו:
אם הלכה - נקבל, ואם לדין - יש תשובה.	אמרו לו:									■ ■	עו:
לא כי, הלכה אני אומר.	אמר להם: [רבי שמעון]									■ ■	עו:
מנא ה"מ?										^	עו:
דאמר קרא: (שמואל א' י"ז) וזכרות שאול את דוד יוצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי	רבי יוחנן:					!	■		◇		עו:
ולא ידע ליה? והכתיב: (שמואל א' ט"ז) ויאהבהו מאד ויהי לו נושא כלים					⚡						עו:
אלא אאבוה קא משאיל.				!							עו:
ואביו לא ידע ליה? והכתיב: (שמואל א' י"ז) והאיש בימי שאול זקן בא באנשים				⚡							עו:
זה ישי אבי דוד, שנכנס באוכלוסא ויצא באוכלוסא	ואמר רב ואיתימא רבי אבא:			⚡	■						עו:
ה"ק שאול: אי מפרץ אתי, אי מזרח אתי? אי מפרץ אתי - מלכא הוי, שהמלך פורץ לעשות דרך ואין ממחין בידו, אי מזרח אתי - חשיבא בעלמא הוי.				!							עו:
מ"ט אמר ליה שאל עליה?				^							עו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

יבמות-הערל		Talmud Navigator											א
יבמות-הערל	מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ד	ה	ג	ב	א	
דכתיב: (שמואל א' י"ז) וילבש שאול את דוד מדיו - כמדתו, וכתיב ביה בשאול: (שמואל א' ט) משכמו ומעלה גבוה מכל העם.			!										עו:
א"ל דואג האדומי: עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו, שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו. מ"ט? דקאתי מרות המואבית.						o							עו:
א"ל אבנר, תנינא: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.						o	■					◇	עו:
אלא מעתה, ממזר - ולא ממזרת.			ז										עו:
ממזר כתיב, מום זר.			!										עו:
מצרי - ולא מצרית.			ז									◇	עו:
שאני הכא, דמפרש טעמא דקרא: (דברים כ"ג) על אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים, דרכו של איש לקדם, ולא דרכה של אשה לקדם.			!									◇	עו:
היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים, ונשים לקראת נשים.			ז									◇	עו:
אישתיק.						o							עו:
מיד: ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם			■										עו:
התם קרי ליה נער, הכא קרי ליה עלם			ז										עו:
הכי קא אמר ליה: הלכה נתעלמה ממך, צא ושאל בבית המדרש.			!									◇	עו:
שאל			o										עו:
אמרו ליה: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.			o	■								◇	עו: